

Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 1 năm 2020

Số 483

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sống đời phải có cạnh tranh tại sao?
- 2) Muốn xuất hồn thì phải xuất làm sao?
- 3) Thanh tịnh kiến tánh là sao?
- 4) Dứt khoát có lợi lộc gì không?
- 5) Thiếu sáng suốt có hại gì không?
- 6) Thương tâm của loài người thực hành bằng cách nào?
- 7) Nhiệm vụ từ bi là gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Paris, 06-04-2002 4: 00 AM 1) Hỏi: Sống đời phải có cạnh tranh tại sao? Đáp: Thừa sống đời phải có cạnh tranh vì danh và lợi mà thôi. Kệ: Sống đời phải có danh lợi thì Thể thái nhơn tình tự khắc ghi Giành giữ thì đua tạm thức thì Quân bình đánh mất tạo sân si.	Monaco, 07-04-2002 5: 10 AM 2) Hỏi: Muốn xuất hồn thì phải xuất làm sao? Đáp: Thừa muốn xuất hồn thì phải có một tập quán tốt thì khi nhắm mắt sẽ thấy hồn ở nơi khác như một cậu bé đứng trước cảnh ngộ thanh nhẹ và sáng láng. Kệ: Cảnh Trời thanh nhẹ sáng xinh tươi Chuyển hóa thân tâm cảm sáng ngời Đời đạo song hành duyên tốt đẹp Thành tâm tiến tới quý thương Trời.
Monaco, 08-04-2002 7: 47 AM 3) Hỏi: Thanh tịnh kiến tánh là sao? Đáp: Thừa thanh tịnh kiến tánh là thấy rõ hành động sai trái của chính mình. Kệ: Thấy rõ tâm tư tự trách mình Thực hành thiếu sót không đạt được Học không tới đích khó phân minh Dâm loạn vẫn còn khó đạt tịnh.	Monaco, 09-04-2002 12: 35 AM 4) Hỏi: Dứt khoát có lợi lộc gì không? Đáp: Thừa dứt khoát rất hữu ích. Kệ: Dứt khoát tự tu chỉ thực hành Thâm tâm thường lạc sống an lành Thâm sâu đời đạo quy giềng mối Giải tỏa phiền ưu tự giác thanh.
Paris, 10-04-2002 7: 40 AM 5) Hỏi: Thiếu sáng suốt có hại gì không? Đáp: Thừa thiếu sáng suốt rất có hại cho tâm lẫn thân. Kệ: Thiếu quân bình không được minh mẫn Trục khí tấn công tự tạo lầm Giải đãi tâm thân không ổn định Tâm tu dứt khoát tránh sai lầm.	Monaco, 11-04-2002 8: 05 AM 6) Hỏi: Thương tâm của loài người thực hành bằng cách nào? Đáp: Thừa thương tâm của loài người là tham gia. Kệ: Tham gia giúp đỡ trong quy hội Thể sự kích động tiến hợp hồi Đại nguyện không thành duyên loạn động Thành tâm dứt khoát nguyện chơn lòng.
Monaco, 12-04-2002 3: 25 AM 7) Hỏi: Nhiệm vụ từ bi là gì? Đáp: Thừa nhiệm vụ từ bi là thành tâm phục vụ. Kệ: Thành tâm phục vụ khắp nơi nơi Tiến hóa do tâm hướng cõi Trời Tâm đạo tràn đầy duyên tận độ Quán thông đời đạo nguyện Nam Mô.	

MÃU ÁI 200

*Vì thương mẹ bảo sớm về
Bông lai là cảnh hương quê của hồn
Sống trong hòa giải ôn tồn
Hồn không đối nghịch hương hồn giác minh.*

Ngoài trần gian lại có thiên đàng, Phật cảnh thật đàng phải đi, nhưng loài người đại đa số sa mê trần tục, tưởng lầm tạm cảnh là đã đạt thành.

*Đâu dè thế cảnh giựt giành
Sanh rồi lại diệt tạm đành phải theo
Dầu cho trăm tỷ cũng nghèo
Chết rồi phần đất chèo heo ngờ ngàng.*

Dầu cho quý sang cho đến mấy đi nữa rồi cũng phải chuyển hóa theo mỗi lối mỗi phần trong vòng trật tự của định luật hóa hóa sanh sanh.

*Ở đời chớ vội cảnh nanh
Đấu tranh cực khổ chẳng giành được chi
Miễn là tâm chịu sửa ghi
Tiến trong đà tiến thân thì mới an.*

Học được cái chết rồi thì không còn sợ chết, còn những người không biết được sự chết là gì thì càng ngày càng động loạn thêm. Tự đặt tử thần trước mắt rồi đâm ra sợ sệt hoang mang, người tu hành về chơn pháp thì chỉ biết được điển là chơn chánh, điển là bất diệt thì sẽ không bị sự đe dọa của thời cuộc hay là nhục thể nữa.

(Chép lại từ tập thơ và tài liệu xưa do bạn đạo Việt Nam sưu tầm. Kiểm lại với băng Thiền Sư giảng bài thơ – Sài Gòn, ngày 18/1/1975)

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Võ Thị Ánh, cũng là chị của bạn đạo Võ Thị Trang, sinh ngày 14 tháng 10 năm 1932 tại Việt Nam, mất ngày 11 tháng 1 năm 2020 tại Hillsboro, Oregon, Hoa Kỳ hưởng thọ 89 tuổi sớm được siêu thăng tịnh độ.
Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Gia đình Không Văn Cúc – Võ Thị Trang

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

W, ngày

Trước hết con xin đánh lễ và vãn an Thầy. Thưa Thầy trong một tháng nay con mới bắt đầu nghe bằng Thầy thường xuyên cũng như con mới quyết tâm cố gắng tập hai pháp Soi Hồn và pháp Chiếu Minh và con cũng đã bỏ ăn mặn. Thưa Thầy mỗi ngày con làm 3 lần pháp Soi hồn và Chiếu Minh như vậy có được không? Và mỗi lần con nghe bằng Thầy giảng con ngồi xếp bằng niệm Lục tự Di Đà con mê đi nhưng con vẫn nghe rõ Thầy giảng và trên đỉnh đầu con rút như vậy là triệu chứng gì. Vì con chỉ mới bắt đầu tập pháp được một tháng. Thưa Thầy xin Thầy giảng dùm con câu Bát công Đức thủy là gì? Vì con năm chiêm bao con thấy Cha và thầy dạy con câu này. Không biết có phải như vậy không hay con chỉ quá mơ mộng. Thưa Thầy, mới hôm qua tối con cũng nằm ngủ con chỉ nghe tiếng mẹ dạy con: dù trong trường hợp nào hoặc bất cứ hoàn cảnh nào con cũng phải niệm Phật. Như vậy có phải mẹ chỉ dạy con phải không thưa thầy. Nhiều khi con nghe bằng Thầy giảng hoặc con nhớ đến Thầy con hay khóc. Con khóc vì con còn quá trước tại sao con bé trẻ không chịu lo tu sớm vì con biết đến Thầy và pháp lý này từ lúc con còn ở VN do bạn đạo N V T chỉ dạy con. Con ước mong con có cơ duyên tốt lành để con được diện kiến Thầy.

Con xin kính bái Thầy và kính chúc Thầy trường an.

Con.

M H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

M H con,

Thầy đã nhận được thư của con, được biết con đang dừng tâm tiến hoá trên hành trình tu học.

Con mong thấy mà không hiểu đó là trình độ của con còn nặng trước, chưa khai mở đồng đều, làm sao minh bạch được nguyên lý của Bề Trên. Câu nói: Bát công đức thủy là đông tây nam bắc, đông nam, tây bắc, đông bắc, tây bắc – đang khai triển diện năng của con lên khối óc. Đó là do Pháp Luân Thường Chuyển mà hằng ngày con đã làm. Con thường xuyên niệm Phật sẽ khai thông trí ý của con. Đó cũng nằm trong cơ tạng của con mà thôi, diễn biến thành lời cảm thức tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ - tức là có hành pháp cho nên mới biến đổi được cơ tạng khiếm khuyết trở nên tròn đầy, tề gia là ổn định, trị quốc là giải bỏ tánh hư tật xấu, bình thiên hạ là mở thức hoà đồng, xem muôn người như một. Tình thương yêu càng ngày càng rõ rệt đối với thiên địa nhân, không còn mê chấp dị biệt nữa. Khi con khóc là trước khí trong gan của con tràn lên, giải bỏ. Khóc rồi sẽ được nhẹ là vậy. Sau này muốn khóc nhưng cũng không khóc được, tức là thanh quang trong khối óc đã được hội tụ một phần. Lúc ấy nghe bằng thầy giảng thì sẽ cảm thấy nhẹ nhàng hơn. Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sydney, ngày 28 tháng 1 năm 1994

TAO NGỘ

Trùng phùng ở cõi phù sanh
Yêu thương muôn loại thực hành đến nơi
Từ bi tận độ của Trời
Bình tâm cảm nhận những lời dở hay
Xa xưa cho đến ngày nay
Thay Trời làm việc dịp may vẫn còn
Vạn linh tiến hóa sanh tồn
Nằm trong nguyên lý có hồn có thân
Sửa mình là chuyện tối cần
Thành tâm tao ngộ góp phần dựng xây
Sống vui hoàn cảnh là Thầy
Trăm hoa đua nở vui vầy cảm giao
Nguyên linh tự thức nhiệm mầu
Độ tha không ngớt đối đầu dở hay
Xuất hồn tự xuất tự bay
Về nơi tao ngộ dở hay thức hồn.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.01 PHẨM APANNAKA

6. CHUYỆN THIÊN PHÁP (Tiền Thân Devadhamma) (tiếp theo)

Đầy đủ tâm và quý...

...
Bồ Tát thấy Canda đi quá lâu, nghĩ rằng chắc có trở ngại gì xảy ra cho mỗi người, liền tự mình đi đến chỗ ấy. Thấy được dấu chân của hai người đi xuống, nghĩ rằng hồ ấy có thể là chỗ trú ẩn của quỷ Dạ-xoa, Bồ Tát liền rút kiếm ra, cầm cung và đứng sẵn sàng. Con quỷ nước Dạ-xoa biết Bồ Tát không chịu xuống nước, hóa hiện một người đi làm rừng, nói với Bồ Tát:

- Này bạn, bạn đi đường mệt, sao bạn không xuống hồ này tắm, uống nước, ăn củ sen, trang điểm với hoa sen, rồi đi chỗ nào bạn ưa thích.

Bồ Tát thấy vậy, biết nó là quỷ Dạ-xoa, liền hỏi nó:

- Có phải ngươi bắt các người em của ta?

- Phải, ta bắt.

- Vì sao?

- Vì ai xuống hồ này đều thuộc về ta.

- Có phải tất cả đều thuộc về người?

- Trừ những ai biết được thiên pháp, còn lại đều thuộc về ta.

- Ngươi có muốn biết thiên pháp không?

- Có, ta muốn biết.

- Nếu như vậy, ta sẽ nói cho ngươi về thiên pháp.

- Vậy bạn hãy nói đi, ta sẽ nghe thiên pháp.

Bồ Tát nói:

- Ta có thể nói thiên pháp, nhưng tay chân đều lấm bụi.

Quỷ Dạ-xoa tắm cho Bồ Tát, cho ngài ăn, cho uống nước, cho trang sức với bông hoa, cho thoa với hương thơm và trải một tọa sàng giữa một cái rạp được trang hoàng long lẫy. Bồ Tát ngồi trên tọa sàng, bắt quỷ Dạ-xoa ngồi dưới chân, và nói:

- Hãy lắng tai, cẩn thận nghe thiên pháp.

Ngài nói lên bài kệ này:

*Đầy đủ tâm và quý,
Chuyên tâm về bạch pháp,
An tịnh bậc chân nhân,
Ở đời gọi thiên pháp.*

Dạ-xoa nghe pháp thoại này, tâm sanh tịnh tín, thưa với Bồ Tát:

- Thưa bậc Hiền trí, tôi cảm thấy tịnh tín đối với ngài và muốn cho ngài một người em. Vậy tôi đem đến người nào?

- Hãy đem đến đứa trẻ nhất.

- Thưa bậc Hiền trí, dầu ngài biết hoàn toàn thiên pháp, ngài lại không xử sự theo thiên pháp.

- Sao vậy?

- Sao ngài lại chọn người em, bỏ người anh? Ngài không kính trọng tuổi lớn hơn của nó.

- Này Dạ-xoa, ta không những biết thiên pháp, mà còn xử sự đúng thiên pháp. Chính vì đứa em ấy mà chúng ta đi vào rừng này. Chính vì hạnh phúc cho đứa em ấy mà mẹ nó xin vua cha quốc

độ. Và phụ vương chúng ta từ chối, không chấp nhận lời yêu cầu, bằng lòng cho chúng ta sống ở trong rừng với mục đích bảo vệ chúng ta. Đứa trẻ ấy không nghĩ đến trở về, đã đi theo chúng ta. Nếu như ai nghe được rằng trong rừng, một Dạ-xoa đã ăn nó rồi thì không ai có thể tin được. Chính vì sợ bị quở trách mà ta bảo người đem nó cho ta.

- Lành thay, lành thay, bậc Hiền trí. Ngài không những biết thiên pháp, mà ngài còn thực hành thiên pháp.

Quý Dạ-xoa nói lên sự đồng tình của mình, và đem trả cả hai người em. Rồi Bồ Tát nói với nó:

- Nay bạn, do kết quả việc ác người làm từ trước, nên nay người sanh làm Dạ-xoa, ăn thịt và máu của những người khác. Nay người lại làm điều ác nữa. Việc ác này không thể làm người thoát khỏi địa ngục v.v... Do vậy, từ nay trở đi, hãy bỏ việc ác, làm việc lành... Và Bồ Tát nhiếp phục quý Dạ-xoa.

Khi nhiếp phục quý Dạ-xoa, Bồ Tát sống ở đây với sự bảo vệ của quý Dạ-xoa. Một ngày kia, nhìn lên các vì sao, biết được phụ vương đã

mệnh chung, Bồ Tát đem theo quý Dạ-xoa về Ba-la-nại, lấy lại vương quốc, phong hoàng tử Canda làm phó vương, đặt hoàng tử Suriya làm tổng tư lệnh quân đội. Còn đối với quý Dạ-xoa, Bồ Tát cho làm trú xứ tại một địa điểm tốt đẹp, cho nó nhận được vòng hoa tốt nhất, các hoa tốt nhất, các đồ ăn tốt nhất. Riêng Bồ Tát trị vì theo Chánh Pháp và khi mệnh chung, đi theo nghiệp của mình.

Sau khi kể pháp thoại, bậc Đạo Sư liền thuyết giảng các Sự thật. Cuối bài giảng, Tỳ kheo ấy chứng quả Dự lưu. Bậc Chánh Đẳng Chánh Giác kể xong hai câu chuyện, kết hợp chúng với nhau, và kết luận với sự nhận diện Tiền thân như sau:

Thời ấy, Quý Dạ-xoa là Tỳ kheo có nhiều đồ vật, hoàng tử Suriya là Ananda, hoàng tử Canda là Sariputta (Xá-lợi-phất), và hoàng tử Mahimsasa là Ta vậy.

(còn tiếp)

